

Kulturmiljöprogram Emmaboda kommun
Lekaremåla

Läsanvisning för områdesbeskrivning i kulturmiljöprogram

Emmaboda kommuns reviderade kulturmiljöprogram färdigställdes 2016 och består av 65 områdesbeskrivningar, en för varje miljö som inventerats inom projektet. Inom projektet har även GIS-information avsedda för kommunens handläggarkartor tagit fram. Fördelningen av antalet miljöer mellan socknarna ser ut som följande: Algutsboda socken – 19 miljöer, Långasjö socken – 19 miljöer och Vissefjärda socken – 24 miljöer. Därutöver har områdesbeskrivningar även tagits fram för tätorterna Lindås och Emmaboda. Nedan följer en beskrivning av områdesbeskrivningarnas upplägg och anvisningar hur de bör läsas.

Kartan

Områdesbeskrivningarna inleds med en karta över den aktuella miljön med olika markeringar som ger information om området och dess kulturhistoriska värden – huvudområde, kärnområde, fornlämningar och övrig kulturlämning.

- *Huvudområden* är områden med kulturhistoriska värden. De bidrar till förståelsen för området, genom att belysa ortens landskapliga förutsättningar och bredare historiska utveckling. I nästan alla bymiljöer finns områden i byns utkant som historiskt haft ekonomisk betydelse, som exempelvis madängar med madhus, fiskevatten, kvarnplats eller andra områden som besitter kulturhistoriska värden.
- *Kärnområden* är mindre områden inom miljön med särskilt höga kulturhistoriska värden, med koncentrationer av kulturhistoriskt värdefulla byggnader, fornlämningar och/eller landskapsobjekt.
- *Fornlämningar eller potentiella fornlämningar* anger ett utdrag av de lämningar som finns registrerade i Riksantikvarieämbetets fornlämningsregister, (FMIS). De lämningar som redovisas på kartan har någon av följande antikvariska bedömningar i FMIS: "fornlämning", övrig kulturhistorisk lämning" eller "bevakningsobjekt". Fornlämningar skyddas av Kulturmiljölagen (KML 2 kap). Fornlämningar får inte rubbas, tas bort, täckas över eller på annat sätt ändras eller skadas utan tillstånd från länsstyrelsen. Det gäller även det s.k. fornlämningsområde som omger varje fornlämning, Riksantikvarieämbetet eller länsstyrelsen beslutar om vad som är fornlämning och fornlämningsområde.
- *Övrig kulturlämning* anger andra kulturhistoriska objekt och lämningar som upptäckts i samband med inventeringsarbetet, men som inte är registrerade i FMIS, exempelvis en vällagd stenmur, odlingsrösen, en husgrund, en linugn eller en förfallen byggnad.

Kulturhistorisk värdeklassning

Under kartan anges vilken *kulturhistorisk klassning* miljön har i skala 1–3. Värdeklassningen är kopplad till huvudområdet, med undantag av Lindås och Emmaboda där klassningen istället knutits till respektive kärnområde.

- Klass 1 – miljön har höga kulturhistoriska värden ur ett regionalt eller nationellt perspektiv. Här ingår de områden som utgör miljöer av riksintresse för kulturmiljövården och som är skyddade av Miljöbalken, de nationellt uppmärksammade glasbruksorterna och platser tydligt förknippade med författaren Vilhelm Moberg samt ett fåtal andra miljöer som är av mycket stort kulturhistoriskt värde för kommunen.
- Klass 2 – miljön har höga kulturhistoriska värden ur ett kommunalt perspektiv.
- Klass 3 – miljön har ett visst kulturhistoriskt värde och är intressant ur ett kommunalt eller lokalt perspektiv. Ofta finns det omständigheter i miljön som ottydliggjort dess kulturhistoriska värden, exempelvis igenväxning av odlingslandskapet, ombyggda eller moderniserade byggnader, riven bebyggelse.

I den efterföljande färgutan redovisas miljöns anknytning till kulturmiljöprofilens teman, vilket illustrerats med block i olika färger.

Själva texten i områdesbeskrivningarna inleds med en ingress, vilken utgör en sammanfattande värdebeskrivning av miljön där de viktigaste värdena omnämns. Därefter följer en övergripande beskrivning av huvudområdet och objekt av särskilt värde som ligger inom detta, det vill säga utanför kärnområdet, samt en värdebeskrivande text om kärnområdet med de objekt som ligger inom detta. Textavsnittet avslutas med en litteraturlista.

Därefter följer tre punktlistor; "Särskilt värdefulla karaktärsdrag, områden och objekt", redovisning av "Befintligt skydd" som finns för miljön och "Antikvariska rekommendationer och förslag till skydd". Områdesbeskrivningarna avslutas med historiska kartor och ett stort antal nytagna bilder med bildtexter som i stor utsträckning innehåller fastighetsbeteckningar.

Omslagsbild: I Lekaremåla finns flera för kommunen unika byggnader som väderkvarn och linbasta, men också som denna timrade sjöbod.

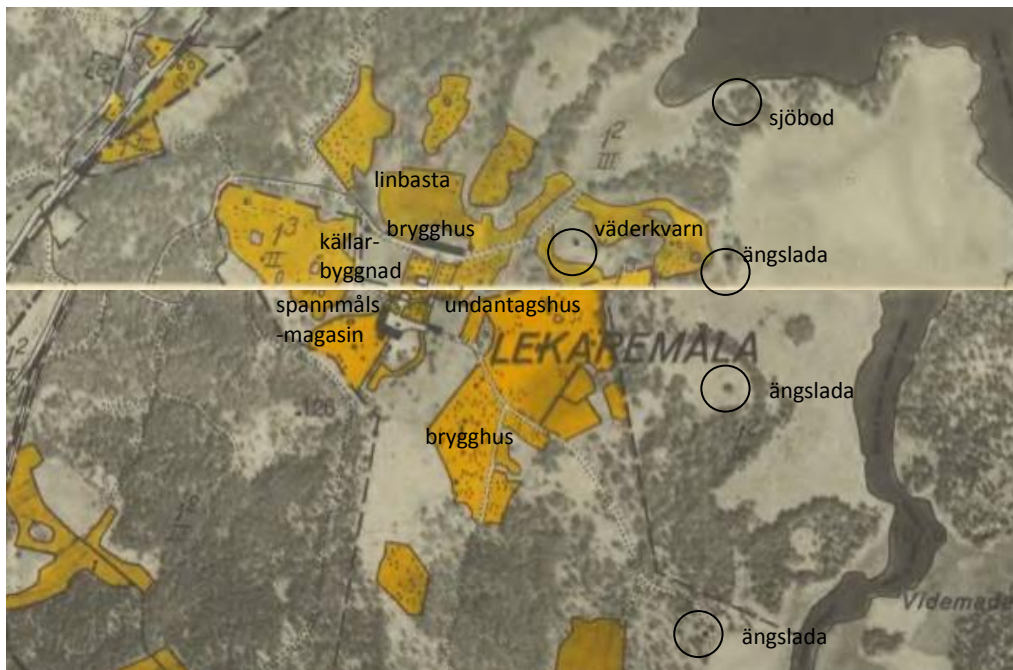
Lekaremåla

Lyckebyån som resurs: Tydligt utnyttjande av madmarkerna utmed Lyckebyån. Tre ängslador och en för kommunen unik sjöbod.

Skogslandets jordbruk: By med flera ålderdomliga drag och delar av ett bevarat månghussystem med olika typer av ekonomibyggnader, bland annat en unik linbasta, en timrad bod, brygghus, källarbod samt en för kommunen unik väderkvarn. Gårdar med mangårdsbyggnader av parstugstyp, tätt ihop och ett välbevarat undantagshus. Odlingslandskap med stenmurar, röjningsrösen och lövträdsenklaver.

Lekaremåla by är en liten by bestående av två gårdar. Byn har flera ålderdomliga drag, både i form av strukturer, t.ex. de två tätt liggande bostadshusen, och i form av många bevarade olika typer av ekonomibyggnader, ett exempel på ett delvis bevarat månghussystem. Gårdsnära ekonomibyggnader är förutom ladugårdar också två brygghus, källarbyggnader, en bod/spannmålsmagasin och en unik linbasta. Karaktäristiskt för byn är också de tydliga ängsmarkerna utmed närliggande Lyckebyån. Karaktärsdrag som förtydligar och förstärker dessa är tre bevarade ålderdomliga ängslador, madhus, samt en för kommunen mycket ovanlig eller unik timrad äldre sjöbod. På ängsmarkerna mellan ån och byn ligger också en för kommunen idag unik väderkvarn.

Lekaremåla by ligger strax söder om kyrkbyn Vissefjärda, med Lyckebyån på östra sidan och järnvägen till Karlskrona på västra sidan. Idag nås byn via en nybyggd hög smal järnvägsbro. Vägen är en slingrade äldre grusväg, som har samma sträckning som i alla fall tidigt 1800-tal, eller ännu tidigare. Byn är liten, med två tätt liggande äldre gårdar med gamla boningshus och ovanligt många kvarvarande ekonomibyggnader. Bostadshusen är moderniserade vid olika tidpunkter, men innehåller gamla delar. T ex finns äldre, troligen medeltida, bemålade brädor från gamla kyrkan i det norra bostadshuset. Till den södra gården hör också en mycket välbevarad undantagsstuga.

Utdrag ur ekonomiska kartan från cirka 1940.

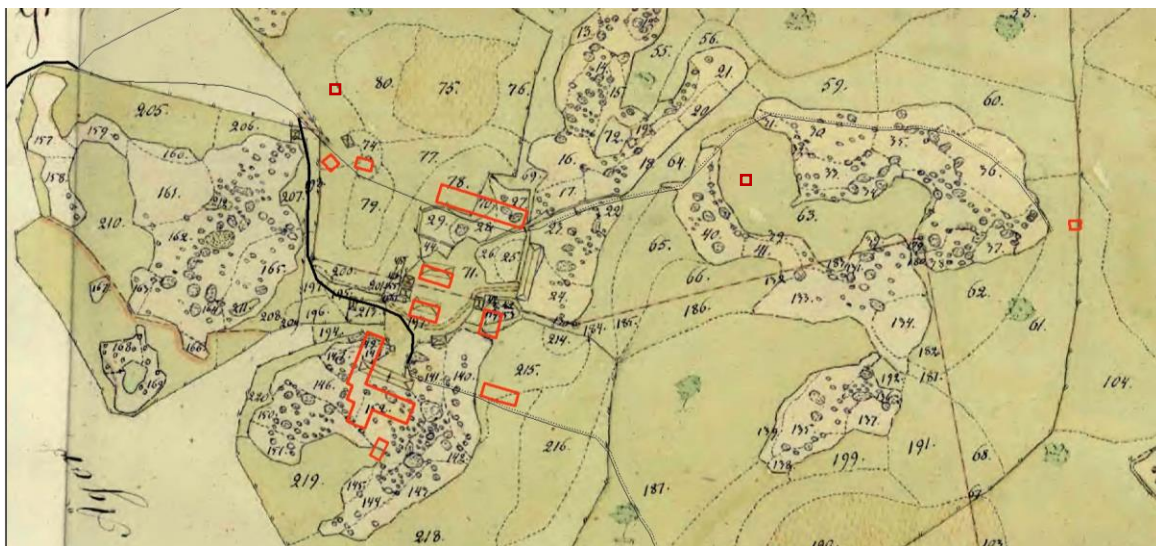
Byns ängsmarker sträcker sig utmed Lyckebyån. Odlingssäden och tre bevarade ängslador (madhus) vittnar idag om slåtterverksamhetens betydelse här. Ängsslåtter och madhö (starr) var en gång mycket betydelsefulla delar för den självhushållade ekonomin. Ängsladan eller madhuset är också en karaktärsbyggnad i kommunen, med generellt mycket högt kulturhistoriskt värde. Ett av madhusen i Lekaremäla är av typen rundtimmer, med mångåstak som är ålderdomligt och vittnar om en tidigare ålderdomlig taktäckning med halm eller vass. Två är byggda av skrätt timmer. Att madhusen, som här, ligger i en ännu betad öppen ängsmark utmed Lyckebyån förstärker upplevelsen, förståelsen och kopplingen till Lyckebyån och därmed det kulturhistoriska värdet. I ett av dem finns också spår efter människorna före oss i form av inristade initialer.

Vädervarnen (enligt uppgift uppförd på 1790-talet ¹) är en s.k. stubbkvarn. Den har dubbla stubbstöttor, vilket är ganska ovanligt. Den har också en äldre panel, vilket är mycket ovanligt, även på Öland. Vingarna, som är bytta i sen tid, är inte historiskt korrekta. Förändringar har också skett med trappa och tak. Den timrade fiskeboden har bevarade uttag för nät och redskap. En sådan liten äldre timrad fiskebod är mycket ovanligt eller unikt i kommunen. Av byns gamla åkrar är det en större åker väster om byn som är mest tydlig idag. Den har fortsatt att brukas

¹ Enligt vad som sägs ska vädervarnen ha byggts av en dräng på gården, för 35 riksdaler. Kvarnen var enligt uppgift i drift till 1895. Vissefjärda hembygdsförening har tagit sig an kvarnen och hjälpt till med upprustning vid flera tillfällen, en gång 1976. Kvarnvingarna har bytts (mot mycket kortare vingar än då den var i bruk). Kvarnen, linbastan, tvättstugan och två ängslador renoverades 2002 med hjälp av bidrag från länsstyrelsen i Kalmar.

och stenröjas. Övriga åkrar låg tidigare insprängda i ängsmarkerna utmed Lyckebyån. De var mycket oregelbundna, stenbundna och följde naturen. Väderkvarnen ligger placerad på en höjd mitt i en sådan tidigare åker. Idag används både ängs- och gammal åkermark utmed Lyckebyån som bete, vilket är positivt eftersom markerna hålls öppna. Också floran påverkas positivt av betet.

Mer gårdsnära finns en rad andra olika ekonomibyggnader som haft olika funktioner: en timrad spannmålsbod, en unik linbasta, två bryggshus och två källarbyggnader. I byn finns tre registrerade fornlämningar: en bråtugn², som idag är borta, en fyndplats för två tjocknackiga håleggade tväryxor av flinta³ och till den tredje räknas de två gårdarna med olika byggnader⁴. Yxorna indikerar att platsen var befolkad under stenåldern.

Den underliggande kartan från enskifte 1827. De röda byggnaderna och den svarta vägen är dagens. (Observera att väderkvarnen och linbastan är ungefärliga lägen. Två ängslador ligger utanför bild).

Kärnområdet Lekaremåla

Karaktäristiskt för byn är att den är liten, med endast två gårdar, och att bostadshusen ligger tätt ihop. Båda mangårdsbyggnaderna är timrade parstugor i två våningar. Den norra (Lekaremåla 1:7) har kvar två skorstenar mitt på takfallet, vilket visar att taket är ett ålderdomligt åstak. Husets ålder är inte bekräftad, men sent 1700-tal är sannolikt⁵. Inne på vindens tak finns bemålade återanvända brädor som enligt vad som sägs härrör från

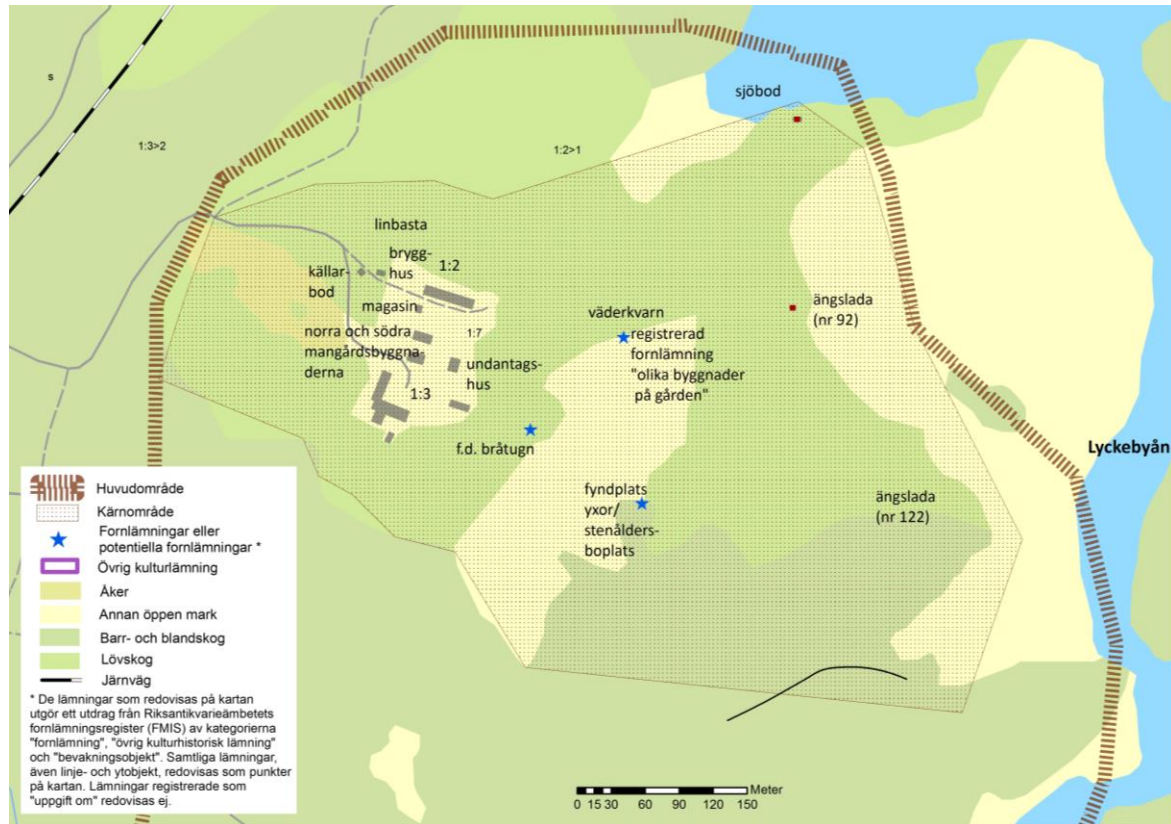
² Här fanns en linugn som enligt uppgift användes sista gången 1932. RAÄ-nummer Vissefjärda 80:1.

³ RAÄ-nummer Vissefjärda 82:1

⁴ RAÄ-nummer Vissefjärda 81:1

⁵ Bokverket Svenska gods och gårdar från 1939 anger slutet av 1600-talet, men det är tveksamt om detta stämmer. Bokverket Sveriges bebyggelse (från 1950-talet) anger i stället 1790, som är mer sannolikt. Möjligen skulle ett äldre hus kunna finnas i botten, som sedan byggdes ut och byggdes på en våning på 1700-talet.

den försvunna medeltida kyrkan i Vissefjärda. Båda mangårdsbyggnaderna har genomgått omfattande ombyggnader och har inte kvar ursprunglig karaktär. Den södra förändrades som så många andra mangårdsbyggnader kring 1950, då den fick gulmålad panel och för sin tid tidstypiska fönster. Den norra har traditionell röd-vit färgsättning, men alla material och detaljer har bytts mot moderna, som panel, tak, fönster, foder och dörr.

Den södra mangårdsbyggnaden (Lekaremåla 1:3) är totalrenoverad av 1950-talstyp, och gulmålad. Det gamla åstaket ersattes sannolikt då också av takstolar med ny murstock i mitten. Denna typ av modernisering efter kriget är vanlig, och kan ses som en kontinuitet av gårdens liv. Husets ålder är sannolikt samma som grannhuset ⁶.

Den norra gården har flera kulturhistoriskt mycket intressanta ekonomibyggnader. Dessa ligger kvar på den gamla fastigheten (Lekaremåla 1:2), medan bostadshuset styckats av (Lekaremåla

⁶ Precis som med grannhuset anger Bokverket Svenska gods och gårdar från 1939 slutet av 1600-talet som byggår, men det är tveksamt om detta stämmer. Bokverket Sveriges bebyggelse (från 1950-talet) anger i stället 1800, som är mer sannolikt. Däremot har gården anor från i alla fall 1600-talet, och den norra mangårdsbyggnaden har takbrädor med målningar, som ska härstamma från den gamla kyrkan.

1:7). Ladugården är en traditionell skiftesverksladugård med tröskloge i ena delen. Dess ålder är inte känd, men den finns inte med på 1827 års karta ⁷. En bit ifrån gården ligger brygghuset, med en handgrävd stensatt brunn inne i byggnaden. Mitt emot detta ligger en källarbyggnad med stenkällare nedtill och förvaring upptill. Båda berättar om levnadsförhållandena i bondesamhället under 1800-talet före tvättmaskinens och frysboxens tid. Båda är välbevarade i ursprungligt skick och har höga samhällshistoriska, ekonomihistoriska och byggnadshistoriska värden. Linbastan är placerad för sig självt lite längre ifrån gården, för brandrisken skull. Linbastan är ovanligt liten, knuttimrad med skrätt timmer och bevarad rökugn under byggnaden. Väggar och takstolar är invändigt svarta av sot, vilket visar att de tillhör originalbyggnaden. Linbastan är unik i sin utformning. Linbastan kan ge dagens människor en ledtråd om det självförsörjande livet i 1800-talets bondesamhälle, före postorderkataloger och klädkedjornas tidevarv, när allt lintyg som behövdes i hushållet tillverkades på gården av gårdens lin. Kulturhistoriskt är denna byggnadstyp också en av få som så direkt kan kopplas till kvinnornas arbetsuppgifter. Linbastans kulturhistoriska värde är mycket högt. På samma fastighet ligger också två av byns tre madhus, en sjöbod och väderkvarnen.

På södra gården (Lekaremåla 1:3) finns en bevarad ålderdomlig timrad spannmålsbod nära intill husknuten ⁸. Det finns ytterst få gamla timrade förvaringsbodar och loftbodar kvar i kommunen, varför de som finns har höga kulturhistoriska värden. Boden är också välbevarad i ursprungligt utförande. Öster om bostadshuset finns ett mycket välbevarat undantagshus i originalskick, troligen från ca 1900. Det har höga vackra fönster med speciella detaljer i foder och lister och handblåst glas. Ett påkostat entréparti med ålderdomlig pardörr, originalpanel och lertegel på taket är också viktiga för upplevelsen. Bevarade undantagshus hjälper till att förstå levnadsförhållanden och sociala förhållanden i bondesamhället. Detta har därför höga kulturhistoriska samt byggnadshistoriska värden.

Till gården (Lekaremåla 1:3) hör också en stor vinkelbyggd ladugård, med stenkällare under en del, utedass, ett brygghus, ett mjölkkrum samt en mindre ekonomibyggnad. De är alla viktiga för förståelsen samt rumsupplevelsen på gården. Ladugården är enligt uppgift uppförd 1907, som traditionell röd-och svartmålad skiftesverksladugård, och välbevarad exteriört i ursprungligt skick. Till denna gård hör också ett av madhusen vid Lyckebyåns mader.

⁷ Möjligen skulle ladugården kunna vara flyttad hit. 1827 visar kartan att gårdens ladugård låg vinkelrät mot nuvarande. Bokverket Svenska gods och gårdar anger 1865 som byggår, och att den senare byggts till. Detta verkar sannolikt. Bokverket Sveriges bebyggelse anger 1800 som byggår, vilket inte är troligt då kartan från 1827 inte visar någon ladugård på detta ställe.

⁸ Enligt 1827 års karta fanns det då en likadan också vid grannhuset, vilken idag är borta.

Referenser

Svenska gods och gårdar (1939)

Sveriges bebyggelse (1959)

Lantmäteriets historiska kartor

Riksantikvarieämbetets Fornsök

Betydelsefulla karaktärsdrag, områden och objekt

- Mangårdsbyggnader från perioden ca 1820–1880-talet med typisk utformning, bevarad karaktär och ursprungliga byggnadsdelar. Den ålderdomliga strukturen med mangårdsbyggnaderna tätt intill varandra (vilket kan följas till minst tidigt 1800-tal).
- De många olika ekonomibyggnaderna med olika för bondesamhället viktiga funktioner, som är delar av ett bevarat månghussystem.
- Äldre, grusbelagda byvägar och deras sträckningar inom huvudområdet. Stenmurar, vägstenar och hamlade träd i vägmiljön.
- Den öppna ängs-, hag- och åkermarken centralt i byn med stenmurar, röjningsrösen, trädgårdsgårdar och hamlade träd. Öppenheten och ägoindelningarna.
- Unik väderkvarn
- Tre bevarade madhus vid Lyckebyåns mader.
- Exempel på tidigare samägd linbasta
- Närheten till Lyckebyån och dess öppna mader.

Befintligt skydd

- **Fornlämningar** skyddas av Kulturmiljölagen (KML 2 kap). En ny lag trädde i kraft 1 januari 2014, vilken bl.a. innebär att *lämningar efter människors verksamhet under forna tider, som har tillkommit genom äldre tiders bruk och som är varaktigt övergivna, samt tillkommit innan år 1850*, är skyddade. Detta medför att till exempel alla torp-/kvarnlämningar uppförda innan 1850 numera är skyddade. Fornlämningsregistret är under bearbetning. De på kartan med blå stjärnor markerade fornlämningarna utgår från bedömningar gjorda utifrån den tidigare Kulturminneslagen, fornminnesregistret, fornsök. Fornlämningar får inte rubbas, tas bort, täckas över eller på annat sätt ändras eller skadas utan tillstånd från länsstyrelsen. Det gäller även det s.k. fornlämningsområde som omger varje fornlämning, Riksantikvarieämbetet eller länsstyrelsen beslutar om vad som är fornlämning och fornlämningsområde.
- Lekaremåla utgör en utpekad miljö i det politiskt antagna Emmaboda kommuns **kulturminnesprogram 1984**. Utpekade byggnader i dessa bebyggelseområden ska betraktas som **särskilt värdefulla** ur kulturhistorisk synpunkt och omfattas därmed av förvanskningsförbud enligt Plan- och Bygglagen. (PBL 8 kap 13 §).
- **Alla byggnader** omfattas av **varsamhetskravet i Plan- och Bygglagen**. Detta innebär att ändring av en byggnad alltid ska utföras varsamt, så att man tar hänsyn till byggnadens karaktärsdrag och tar tillvara byggnadens tekniska, historiska, kulturhistoriska, miljömässiga och konstnärliga värden. (PBL 8 kap 17 §). Varsamhetskravet gäller både exteriört och interiört.
- **Särskilt värdefulla byggnader** och områden får inte förvanskas (PBL 8 kap 13 §). Även underhållet av en byggnad ska anpassas till dessa värden och till omgivningens karaktär (PBL 8 kap 14 §).

- **Odlingslandskapet** kring Lekaremåla är värderat som klass 3 i bevarandeprogrammet "Odlingslandskapet i Kalmar län – Bevarandeprogram, Emmaboda kommun", framtaget av Länsstyrelsen Kalmar län 1995.
- Värdefulla småmiljöer i jordbrukslandskapet, som till exempel åkerholmar, odlingsrösen, stenmurar och alléer, omfattas av **biotopskydd** enligt miljöbalken. Det innebär att de inte får tas bort eller skadas. (MB, 7 kap)

Rekommendationer och förslag till skydd

- **Kärnområdet** är känsligt för förändringar och bör betraktas som kulturhistoriskt **särskilt värdefullt bebyggelseområde** enligt Plan- och bygglagen (PBL 8 kap 13 §). Fastighetsägare bör informeras om detta och vad det innebär. Områdena och deras byggnader får förändras, men inte rivas eller förvanskas. Husen ska underhållas så att de särskilda värdena och byggnadernas ursprungliga karaktär bevaras. Fasad- och takmaterial, utförande och kulörer samt äldre detaljer som dörrar och fönster bör bevaras, såvida det inte handlar om rena skyddsåtgärder, ex. täckning av överloppsbyggnader med plåttak.
- Inom **kärnområdena** bör nybyggnader och tillbyggnader anpassas till områdenas kulturmiljö vad gäller placering, skala, material och färgsättning. Mer omfattande förändringar inom kärnområdet bör föregås av en **antikvarisk förundersökning**. Vid lovgivning och planläggning bör särskild antikvarisk hänsyn tas i dessa områden, vilket kan motivera att särskilda antikvariska kunskapsunderlag upprättas.
- Det är önskvärt att **planbestämmelser**, d.v.s. detaljplan eller områdesbestämmelser, upprättas för alla kärnområden. I områdesbestämmelserna bör en generell lovplikt införas för rivning, för åtgärder som avsevärt påverkar befintliga byggnaderna yttre utseende samt för åtgärder avseende ekonomibyggnader. Bebyggelsens kulturhistoriska värden bör i områdesbestämmelserna skyddas genom varsamhetsbestämmelser eller skyddsbestämmelser.
- Inom **huvudområdet** bör hänsyn tas till områdets kulturhistoriska värden. Gårdarnas byggnader med uthus och ekonomibyggnader som berättar om gånga tiders levnadsvillkor är viktiga. Ängsladorna tillhör denna äldre typ av ekonomi. Skyddsåtgärder som inte är traditionella material kan användas, t ex plåttak. Nybyggnader och tillbyggnader bör anpassas till områdenas kulturmiljö vad gäller placering, skala, material och färgsättning.
- **Huvudområdets öppna odlingslandskap** har kulturhistoriskt bevarandeintresse. Åkerbruk, betesdrift samt skötsel av landskapselement i området bör främjas, i synnerhet i områden nära den kulturhistoriskt värdefulla bebyggelsen, fornlämningar och andra kulturhistoriskt värdefulla landskapselement som stenmurar och rösen.
- **Gamla vägar** inom huvudområdet bör värnas vad gäller sträckning, bredd och detaljer som hör vägmiljön till. Grusvägar bör ej asfalteras eller ytterligare dras om.
- En dokumentation av byns bebyggelse är önskvärd.

Den södra mangårdsbyggnaden (Lekaremåla 1:3) har kvar formen av tvåvånings parstuga. Den bär också tydliga spår av en omfattande ombyggnad av 1950-talstyp. Denna är i sig ett exempel på kontinuitet. Bilden visar också den ålderdomliga strukturen med de tätt liggande bostadshusen, undantagshuset till höger i bild och det gamla magasinet (spannmålsboden) till vänster (det har funnits ett till av samma typ).

Gården 1:3 från nordväst, med boden till vänster om mangårdsbyggnaden och brygghuset till höger.

Undantagshuset (på Lekaremåla 1:3) är bevarat i originalskick och har mycket högt kulturhistoriskt värde.

Undantagshuset har kvar alla originalfönster, byggda med hög kvalitet i virke, detaljer och hantverksutförande. De handblåsta glastrutorna ger en traditionell och vacker lyster.

Traditionell ladugård i skiftesverk och utedass (Lekaremåla 1:3).

Brygghus med mera (Lekaremåla 1:3) vid vägen mot ängsmarkerna sydost om gården.

Traditionellt odlingslandskap. Ångsmarker med odlingsrösen och stenmurar.

Madhuset (på Lekaremåla 1:3) är byggt i skiftesverk. Kanske återanvänt från ett äldre hus i byn?

Den norra gården är idag uppdelad på två fastigheter. Bostadshuset är avstyckat för sig (Lekaremåla 1:7) och ekonomibyggnaderna ligger kvar på den gamla fastigheten (Lekaremåla 1:2).

Den norra mangårdsbyggnaden (Lekaremåla 1:7) har kvar den ursprungliga formen av en hög smal tvåvånings parstuga och färgskalan med de faluröda väggarna. De två skorstenarna sitter i äldre läge mitt på takfallet, vilket skvallrar om ett ålderdomligt åstak. Alla utvändiga ytor och material har dock bytts mot nya i början av 2000-talet.

Ladugården är uppförd i traditionellt skiftesverk (Lekaremåla 1:2).

En källarbyggand och ett bryggghus med invändig brunn finns vid gården (Lekaremåla 1:2). På ladugårdens tak har legat handslaget lertegel från BTP= Bruatorps tegelbruk i Söderåkra (1700-tal till tidigt 1900-tal).

Den unika, lilla linbasta ligger för sig själv i en ängsmark intill byn, eftersom det var en brandfarlig verksamhet (Lekaremåla 1:2).

Den lilla rökugnen ligger under byggnaden. Väggar och takstolar finns kvar från tiden då den användes.

I ängsmarkerna mellan gården och ån ligger en vädervärd på en kulle. Kvarnen är en s.k. stubbkvarn av samma typ som finns på Öland, och är unik för kommunen. Det är ovanligt att gammal väggpanel finns kvar, vilket är av kulturhistoriskt intresse (Lekaremåla 1:2).

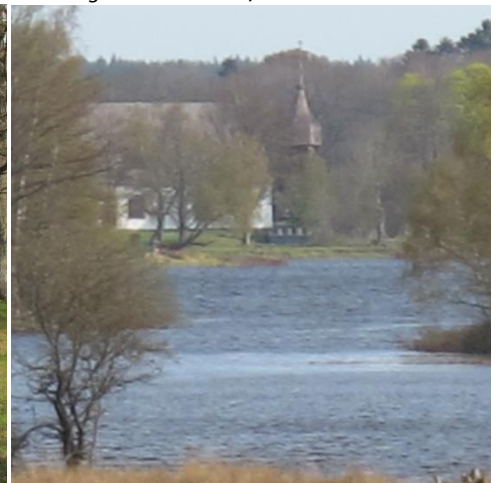
Gårdens ängslador (madhus) ligger vackert i öppna ängsmarker öster om byn, precis intill Lyckebyåns mader (Lekaremåla 1:2). På samma fastighet finns också en för kommunen unik timrad sjöbod (Lekaremåla 1:2), se även bild på omslaget.

En av byns tre ängslador, som ligger vackert i öppna ängsmarker öster om bykärnan, precis intill Lyckebyåns mader (Lekaremåla 1:2).

Inne i ett av madhusen finns spår från människorna som var här före oss. A.G.S i ålderdomlig stil och Axel 11/1 1909.

Vissefjärda kyrka syns på andra sidan Lyckebyån, från "Kyrkåkern" med ett stort odlingsröse i mitten.

Länsstyrelsen
Kalmar län